

ELS COMITES PARITARIS L'estat de la nostra joventut

El Ministre del Treball de la Dictadura podia pendre dos direccions distintes en metèria d'organització del treball: la direcció modesta, mínima, anant a crear (encara que només fos per via d'assaig) organismes per a la conciliació entre patrons i obrers (direcció que seguí un dia Anglaterra, que inicià França amb els seus Consells de proud-homes i que sembla vol reempendre avui), o bé la direcció d'una organització total de la producció com branca de l'activitat, suficient per ella mateixa, isolada en certa manera de les altres branques del món de l'Estat, i amb la pretensió d'anar a çò que s'ha nomenat l'Estat Corporatiu.

El Ministre senyor Aunós es decantà per la segona tendència. Sense assaigs de cap mena, sense un bri d'experimentació d'aquests organismes, es llençà de cop i volta a una organització de conjunt i no es contentà més que emprenent l'obra d'una *Organització Corporativa Nacional*, la finalitat de la qual era la de constituir organismes paritaris, més amunt Comissions mixtes d'ample àrea, i tot això juntar-ho per dalt amb Consells de Corporacions, mena de Poder suprem de la producció espanyola. Els poders s'hi acobiarèn tots; el legislatiu sense altra limitació que la de les lleis del treball; el judicial creant uns tribunals incompetents amb l'únic recurs de casació davant el Tribunal Suprem; l'executiu deixant organitzar-se cada Comitè segons un pla mínim però amb poques limitacions en çò que diu referència al màxim.

Així s'havia d'articular la producció de la Península. Però encara era poc; i per arribar més enllà calia crear gent preparada davant aquest nou concepte de l'Estat Corporatiu; calia establir un nucli científic creant un Dret Corporatiu nou de trínca; i calia llençar publicacions a fi de vulgaritzar les institucions.

I així és com ha nascut aquest embalum inexplicable al voltant dels propis Comitès, embalum constituït a Barcelona per una *Escuela social* (en la que s'hi ensenya fins «Història de Cultura») regentada pel senyor Antoni Aunós; per una «Revista Social» i una «Informació Corporativa», dirigides pel propi senyor; per una càtedra lliure a la Facultat de Dret explicada pel mateix, etc.

Tot això s'ha fet esguardant constantment a Itàlia, portant-nos aquí eminències com el senyor Bottai, i sense tenir en compte que l'organització italiana en aquest punt és tant artificiosa com la d'aquí i ve aguantada i sostinguda per l'únic ressort que a Itàlia manté totes les coses, la força del feixisme i proud. Consti, però, que aquí predominà una actitud més generosa en el Ministeri del Treball, i es deixà llibertat per a integrar els organismes paritaris per obrers de distintes procedències; això sí, com que el dret d'associació estava suprimit el resultat ha estat el mateix d'Itàlia, de manera que els organismes paritaris han quedat constituïts per obrers d'una sola procedència tolerada i amanyagada pels governants. En l'afany d'esguardar a Itàlia, fins i tot s'ha arribat a valorar científicament l'Estatut del Carnaro, creació poètica d'annunziana, i s'ens ha parlat d'un nou dret nomenat Corporatiu el cos científic del qual no veiem encara enlloc amb tot i els treballs portats a cap pels professors i articulistes d'aquestes escoles i revistes.

El resultat ha estat contraproduent per quant els organismes paritaris han estat allunyats de la seva pròpia òrbita, la representació ha estat absolutament falsejada en els mateixos i les seves atribucions de tan amples s'han convertit en un riu desbordant de recursos i expedients que han vingut a desacreditar la pròpia obra corporativa.

Amb una visió un xic més limitada a la realitat, amb la retallada de tots aquests protuguesismes, amb haver deixat arribar a les institucions paritàries un raig de llum d'experiència i amb un estudi previ de les condicions socials de la nostra producció hauriem estalviat molta feina, molts milions de pessetes i potser hauriem arribat a arrelar l'obra que avui tothom considera com morta o agonitzant.

¿Hi serem a temps encara? El senyor Sangro i Ros d'Olando, esperit prudent, home fred i seré, té feina llarga per a depurar les complicacions d'aquesta organització tan dissortada. Els punts de reforma de la mateixa fins a deixar-la reduïda a una institució que no comprometi interessos molt alts de la producció i de la pau social procurarem indicar-los en altres articles.

Josep M. Gich

(Prohibida la reproducció)

Aquest número ha passat per la censura governativa

Demà

DIARI DE MATARÓ

publicarà un article escrit expressament per

J. VENTALLÓ

títulat

Trotsky 1917, Briand 1929

Excursionisme

L'Agrupació Científico-Excursionista prega als inscrits a l'excursió col·lectiva a Montseny, que passin a recollir els tiquets des de dijous vinent de vuit a onze de la vetlla. Els que dissabte no hagin passat a recollir el corresponent tiquet, es considerarà que desisteixen a concórrer a l'excursió.

IMPREMTA MINERVA
llibreria, papereria objectes d'escriptori

Una minoria selecta

Contrastant amb el deplorable estat de la massa del nostre jovent descrit en l'article anterior, existeix una inquietud en l'esperit de molts joves, els quals constitueixen una verdadera selecció dins la nostra joventut. Si voleu és encara en molts d'ells una inquietud vaga i imprecisa, però que no obstant als ulls de l'observador atent mostra certes característiques ben clares, les quals, potser, passen desapercebudes a molts d'aquests mateixos joves.

Tot amb tot podem afirmar resoltament que dels rengles del nostre jovent es destaca un grup selecte, ben superior a la massa, d'esperit despert, de nobles ideals, amb un gran desig de perfeccionament i amb criteri propi en molts dels nostres problemes col·lectius. Estem segurs de que per poc que es generalitzi en ell la precisió d'orientació que alguns ja han assolit, l'esperit de proselitisme i el sentit de la responsabilitat que contreen pel fet de formar en tal selecció, aquesta complirà dignament amb el deure orientador de totes les minories selectes i serà el llevat que farà alçar i moure els seus companys.

Ha contribuït al meu convenciment de que aquesta minoria existeix la coneixença personal de molts joves que en ella poden incloure's. Però ultra aquesta prova personal n'hi ha d'altres que demostren la seva existència més enllà del cercle de les relacions particulars que un hom pugui tenir.

Són molts els senyals que hom ha pogut comprovar i que demostren que realment existeix una inquietud espiritual en molts sectors de joventut. Qualsevol enquesta o alusió, qualsevol pretext aflora en articles i discussions aquesta inquietud interior. És general en aquests sectors un desig de saber i de perfeccionar-se que fa que siguin ells els que major nombre de sostenidors ofereixin a qualsevol empresa cultural—publicació de llibres, conferències, concerts, etc.

Els problemes de la joventut els preocupen seriament, segons hom pot comprovar pel nombre d'articles sobre aquests temes signats per joves que continuament apareixen a tota la premsa catalana.

Les duescentes respostes fraseses per joves de tots els estaments socials a l'enquesta a la joventut iniciada fa cosa d'un any per «La Publicitat» és la prova més convincent del que diem. Demuestra palpablement que hi ha al menys una ben nodrida selecció que romp la inhibició i passivitat general per a plantejar-se i resoldre els complexos problemes enunciats en el qüestionari de l'enquesta sobre la joventut i els seus problemes.

Una observació interessant a referir sobre dita enquesta. Únicament una reduïda minoria, que escassa-

ment arribava al 5 per cent de les respostes procedia de joves intel·lectuals coneguts. Sembla, doncs, poder-se deduir d'aquest fet que dins la minoria selecte de que parlem no hi formen els intel·lectuals en la proporció que els hauria de pertocar per la funció orientadora que hom atribueix a la intel·ligència. Potser alguns deuen sentir excessiva preocupació per qüestions i picabaralles particulars que els absorbeix bona part del temps i oblidarien així d'altres qüestions de caràcter col·lectiu o social que tenen una valor general.

Arribariem així potser a comprovar novament un dels greus defectes col·lectius que mencionàvem en l'article anterior, la manca d'interès, la disgregació de nucli a nucli, d'estament a estament, de generació a generació. No és d'estranyar, doncs, que els altres nuclis joves cerquin d'orientar-se autònomament, deixats de la direcció de les generacions anteriors i dels nuclis que major deure tindrien a guiar-los, ni que en llurs orientacions trobades per ells mateixos predominin les de caràcter pragmàtic, d'acció i de realització damunt les purament intel·lectuals.

Les noves promocions han resolt així pràcticament el dilema que, potser massa cruament, li fou plantejat temps enrera—si per a la consecució dels ideals col·lectius era preferible la intel·ligència o el caràcter.

Citem encara, entre molts d'altres, dos símptomes més de la transformació que s'està operant en el jovent. L'un d'ells és el canvi d'actitud enfront de l'esport. Si la majoria dels joves fan d'espectadors passius dels esports que uns professionals fan a canvi d'una retribució, són més cada dia els que han trobat en l'esport un camp per a realitzar llur aspiració de activitat, d'enfortiment i de millora. Avui els joves practiquen l'esport (gimnàstica, excursionisme, natació, etcètera) no com un passatemps o un senzill esplot físic, sinó conscientment i amb la finalitat de millorar de cos i d'esperit la seva persona i el poble a que pertanyen. Es per això que En Nicolau d'Olwer en una editorial recent a «La Publicitat» ha pogut anomenar *jovent nou* al que s'està formant dins l'excursionisme.

No oblidem tampoc el canvi de condició dels estudiants des del curs passat, com a altre símptoma que demostra que entre ells es va difonent el nou esperit.

Tots aquests i d'altres són, al meu entendre, senyals de la transformació que s'està operant en l'ànim de les joves seleccions. Entre ells es va formant un cert esperit de classe, una vaga consciència col·lectiva, amb unes directives constants i generals en la seva manera de pensar i d'actuar que dona una certa personalitat a aquesta generació i la diferencia a l'ensem de les anteriors. Es a causa d'aquesta consciència de la seva per-

sonalitat col·lectiva que en alguns dels articles escrits per joves mateixos sobre els problemes de la joventut és afirmat, amb disculpable petulància juvenívola, que si ningú de més edat no guia al jovent, d'entre ells mateixos sortirà qui els guiarà.

Les noves promocions senten fortament els ideals pairals, doblats de un viu interès cada dia creixent pels problemes socials, del camp i de la fàbrica, i el desig de resoldre'ls amb la major justícia i llibertat possible.

Potser en alguns casos hom observi vacil·lacions, no en quant a la essència d'aquestes qüestions, sinó en el grau d'amplitud que és necessari donar a llur solució per a que sigui la bona. La mentalitat juvenívola està ací en plena efervescència que en topar amb la diversitat de parers que actualment són exposats des de diferents publicacions crea en ella una certa confusió que li priva de veure clarament les solucions. Senyalen, però, dues directrius satisfactòries: que en els problemes socials la orientació és decididament cap a l'esquerra i que en els pairals l'aspiració és envers la solució d'amplitud màxima, que per a molts és ilimitada, absoluta i guanyada amb el propi esforç.

Ferms, a pesar de tots els desganyos d'ídoles i de persones, els ideals segueixen dominant més purs que mai. Amb la fogositat característica del jovent són els més extrems els que dominen, desinteressant-se dels termes mitjos. Ells i no les persones són els que guien aquesta joventut generosa, mancada de l'heroi que tan necessari és als esperits joves per a admirar-lo i seguir-lo.

Un fet molt important cal senyalar encara, el qual ens permet d'ésser ben optimistes. La selecció de que parlem té consciència de la missió orientadora que ha de complir i de la responsabilitat que al damunt d'ella cau. Els ideals l'impulsen a l'actuació, que ella preferiria ordenada i amb finalitats concretes. Cert és que hi ha nuclis dispersos, però ells mateixos oferiran llur col·laboració en veure que n'hi ha d'altres que treballen. Hi ha en tots aquests esperits triats una força continguda que cerca els canals per on expansionar-se per a servir amb tota generositat els més nobles ideals col·lectius.

No hi fa res que hi hagi una manca de precisió aparent en les orientacions del jovent. Aquesta vaguetat desapareix als ulls d'un observador atent que pot arribar fàcilment a determinar les directives fonamentals del pensament d'aquesta selecció.

D'elles caldrà que en parlem en un altre article.

J. M. Batista i Roca

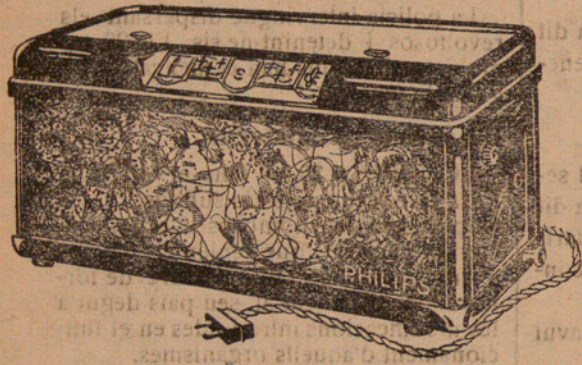
La Biblioteca de la Societat Iris està oberta al públic els dies feiners, del dilluns al divendres, de 8 a 10 de la nit; dissabtes, de 6 a 8 del vespre i diumenges, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda.

"Radio - Electricidad - Mataró"

◆◆◆◆◆ CARRER DE BARCELONA, 26 ◆◆◆◆◆

UNIC DIPOSIT DE PRODUCTES PHILIPS-RADIO

Directes a la corrent

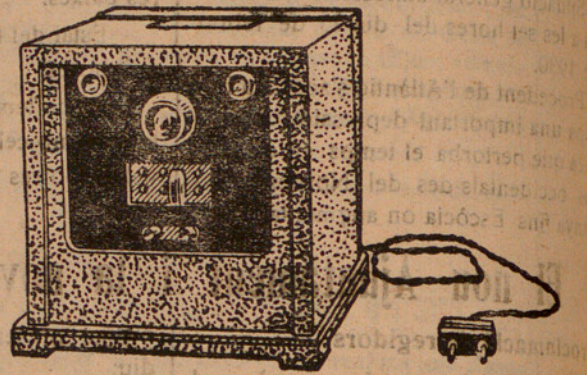

Receptor n.º 2511 Ptes. 975

COMPTAT I TERMINIS

ACCESSORIS, REPARACIONS I CANVIS

Laboratori Modern :: Preus Reduïts

Receptor n.º 2515 Ptes. 325

LA RECONSTRUCTORA AMERICANA

Casa dedicada a les

Reparacions i neteja de les màquines d'escriure per difícils i delicades que siguin - Abonaments de neteja i conservació

La neteja de les màquines d'escriure és el factor principal pel seu bon funcionament i conservació.

PERE PARRA

Goya, 10-Tel. 72482
Barcelona

La casa que compta amb més abonats a Barcelona i a Mataró per realitzar els seus treballs amb tota cura i absoluta garantia.

SERVEI A DOMICILI

ANTIGA CASA PALAU - Més de 50 anys d'existència

LA HERNIA

Curada per 50 pessetes mitjançant el nou vendatge «PERFECT», aquest pràctic aparell sense ressorts, s'enmolla al cos com un guant, còmode i de resultats positius de contenció i curació radical de la hernia (trencadura). No comprar cap altre vendatge ni braguer sense abans veure i assajar aquest meravellós aparell. Assaigs gratuïts. De 9 a 1 i de 3 a 7. Carrer Ample, n.º 14 (junt a l'església de la Mercè), Barcelona

CORRETTGES DE TRANSMISSIÓ

Cuïro usual (curtició vegetal) i cuïro búfalo (curtició al cromo)
ESTIRADES I RECTIFICADES MECANICAMENT
Correïta rodona per a polítxes acanalades

PREUS ECONÒMICS

BALMES, 14 - TELEFON 192 - Successor de RAMON SOTERAS - MATARÓ

APARELLS I MATERIALS DE RADIO

Venda, instal·lació i reparació de tota classe d'aparells

JOSEP CASTANY

RIERA, 47 - MATARÓ

MOBLES CLARIANA

Exposició i venda de mobles de totes classes i estils
RESTAURACIÓ DE TOTA CLASSE DE MOBLES
ESPECIALITAT EN ELS ENCARRECS
Bisbe Mas, 17 - MATARÓ

FRANCISCO FABREGAS

SUCCESSOR DE L'ANTIGA «CASA RECODER» - FUNDADA EN 1774
Ofereix a la seva distingida clientela els seus articles de Joieria, Relotgeria i Òptica
Enric Granados, 45 - Mataró

Es ven la casa núm. 1

del carrer de Sant Bonaventura de Mataró.
Raó: Sant Pelegrí, 17. - Preu últim, 2.700 duros.

Aprenent mecànic

es necessita, guanyant de seguida.

Lepanto, 44.

Local

propí per botiga o magatzem, amb habitació o sense, situat al carrer de Montserrat, cantonada al de Palmarola, es lloga.

Raó: Montserrat, 10.

IMPREMTA MINERVA

Fa tota la feina del ram, per tots els procediments i amb presentació acurada.

USTED DEBE adquirir un ejemplar de la extraordinaria publicación

Barcelona

en el año de la Exposición Internacional 1929

La mejor guía del turista, con diversos itinerarios, descripciones y grabados de Monumentos, Museos, Archivos, Edificios públicos e históricos. Señas de todo el Comercio e Industria. PLANO DE LA CAPITAL con un callejero. MAPA DE LA PROVINCIA EN COLORES. REGALO DEL PLANO OFICIAL DE LA EXPOSICIÓN

2.500 páginas encuadernación lujosa. 20 Pesetas en toda España. En Librerías y la Casa editora Anuaris Belli-Ballière y Biera Reuñides S. A. Enrique Granados, 88 y 90 - BARCELONA

MANISAN CURARÁ V.D. CON LOS

1. ARTERIO-ESCLOROSIS, ENFERMEDADES de la SANGRE, LLAGAS, ECZEMAS, etc.

2. ASMA, TOS, BRONQUITIS, Tuberculosis

3. ARTRITISMO, REUMATISMO, NEURALGIA, GOTA, etc.

MANISAN (Simple)

N.º 1-DEPURATIVO MANISAN
N.º 2-RESTAURADOR MANISAN
N.º 3-MANISAN CONTRA EL REUMA

Dipòsit i venda dels específics MANISAN EN MATARÓ

Farmàcia del Dr. P. Pascual